

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΕΙΛΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

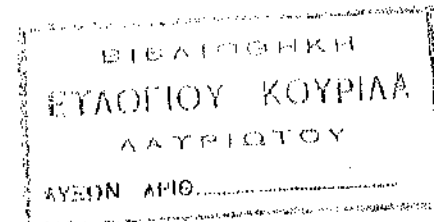
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΕΡΑΗ.

1885

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΠΡΟΗΛΘΟΥΣΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ἀπὸ τοῦ Ἀσπιτέρικου... Δρ. Ν. 15. Πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλιήνου
• • Ἐξωτερικόν... • • 20. Ὁδοῦ Πανακωτῶν
• τὸς κκ. Ἀποστητάς... • • 8. Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούγη (ἐν Παιραίῃ). Ἀποστήμα τοῦ πνεύ-
μονος, ὑπὸ Α. Πολιτάκη. — Γράψι, περιπτώσεις ἀνακολήσιως ἀκρωτηρίων μιλίων,
ὑπὸ Ι. Οἰκονομοπούλου (ἐν Καίφῃ). — Στατιστικὴ ἐκθεσις τῶν ἐν τῇ χειρουργ. κλι-
νικῇ ἀπὸ τοῦ Ιουνίου τοῦ 1883 μέχρι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ 1884 νοσηλευθέντων
τραυματιῶν, ὑπὸ Δ. Γ. Ταμπაკιπούλου. (Συνέχ.). — Μορφομανία. (Συνέχ.). —
Εἰδηποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΓΗ (ΕΝ ΠΑΙΡΑΙΕΙ).

ΑΠΟΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΟΝΟΣ.

ΥΠΟ Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗ.

Τὰ ἀποστήματα τοῦ πνεύμονος τὰ καθαρῶς φλεγμονώδη καὶ γνησίας
πνευμονίας ἀπὸ τῶν τοσοῦτόν εἰσι σπάνια, ὥστε τινὲς προέβησαν μέχρι
τοῦ ν' ἀρνηθῶσιν ἀπολύτως τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν, πάσας τὰς φερομένας πε-
ριπτώσεις τοιοῦτων ἀποδίδοντες εἰς σύγχυτον μετὰ σπηλαιῶν φυματιω-
δῶν καὶ φήξεων εἰς τὸν πνεύμονα πυωδῶν τοῦ ὑπεζωκῆτος ἐξιδρωμάτων.

Ἰκαναὶ ὁμῶς, μεθ' ἑλπίδος τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριθείας, τηρηθεῖσαι καὶ
ὑπὸ τῆς νεκροφίας συνοδευθεῖσαι παρκτηρήσεις, ἵετασθιν ἐκτὸς πάσης
ἀμφιβολίας τὸ ζήτημα, ὅτι ἐνίοτε, ὑπὸ θροῦς οὐχὶ πλῆντοτε γνωστοῦς, ἢ

πνευμονία δύναται ν' απολήξη εις σχηματισμόν αποστήματος. Προκειμένου δε περι της μεγάλης της ελθούσεως ταύτης της πνευμονίας σπαιδότητος, άρκούμεθα ν' αναφέρωμεν ότι ο Tronssseau, ως λέγει εν τοις κλινικοις αυτοσ μαθήμασι, δις μόνον εις διάστημα είκοσιπενταετούς πείρας παρατήρησε τὸ νόσημα.

Εύτυγήςαντες εσχάτως νά παρατηρήσωμεν εν τῷ ήμετέρῳ νοσοκομείῳ περίπτωσιν τινά τοῦ περι οἱ λόγος νοσήματος, ἧς ἡ εν τῇ ζωῇ γενομένη διάγνωσις και υπό της νεκροψίας έπεκυρώθη, παραχθέντων ταύτην ὡδε, συνοδεύοντες αὐτήν και μετά γενικωτέρων τινῶν περι της αιτιολογίας τοῦ νοσήματος σκέψεων.

Ἀπόστολος Κ... έτων 22, ίχθυοπέλης, καταχραστής τῶν οίνοπνευματωδῶν, διηγείται ότι επί ένα και ήμισυ περίπου μήνα πρὸ της εισόδου αὐτοῦ εις τὸ νοσοκομείον, κατετρούγετο υπό διαλειπόντων πυρετῶν, τῶν ὁποίων δέν δύναται νά δρίση επακριβῶς τὸν τύπον. Οὐχ' ήττον υπό την έπήρειαν αὐτῶν είχε σπουδαίως εξασθενήσει, έπαθεν έπανελημμένας έπιστάξεις από της βίονος, και ήσθάνετο δύσπνοιάν τινά κατά τὰς βιαίας ὀπωσθήποτε τοῦ σώματος κινήσεις' οὔτε βήχα ὅμως είχε κατά τὸ διάστημα τοῦτο, οὔτε απόχρεμψιν οίκανθή, τότε, οὔτε πόνον τινά ήσθάνετο κατά τὸ στήθος, και εξηκολούθει ασχολούμενος εις τὰ έργα αὐτοῦ μέχρι της 22 Ὀκτωβρίου, ὅτε κατελήφθη υπό βίγους σφοδρῶ και παρατεταμένου, τὸ ὁποῖον έπηκολούθησε πυρετός, βήξ και πόνος, δριμύς κατά τὸ δεξιὸν πλευρόν. Τῶν φαινομένων τούτων έπιμενόντων, εισήλθεν εις τὸ νοσοκομείον τῇ 26.

Παροῦσα κατάστασις. — Έχει τὴν θρέψιν μικρὸν ήλαττωμένην και τὰ μήλα έρυθρά. Πυρέσσει υπό θερμοκρασίαν 40°. Σφύξεις 100. Ἀναπνοή 38. — Αίσθάνεται πόνον σφοδρὸν κατά τὸ δεξιὸν πλευρόν πρὸς τὰ κάτω και έξω της θήλης τοῦ μαστοῦ, έπιτεινόμενον δια τοῦ βηχῶς, της πίσεως και τῶν κινήσεων τοῦ σώματος. Έχει βήχα συχνὸν και κοπιώδη, δια τοῦ ὁποίου ανάγει πτύελα έξώδη, ήμιδικρανή, λεπτομερῶς μετά αίματος αναμεμιγμένα, εν ενί λόγῳ πνευμονικά.

Διὰ της έπικρούσεως δεξιᾶ έμπροσθεν άμβλύτης από της γ'. περίπου πλευρᾶς άρχομένη και πρὸς τὰ κάτω μεταβαίνουσα εις τὴν άμβλύτητα τοῦ ήπατος. Κατά τὴν ματχαλιαίαν γραμμῇ μικρὰ έπίσης άμβλύτης πρὸς τὰ κάτω. Πρὸς τὰ ὀπίσω έπικρούσις φυσιολογική.

Κατά τὴν άκρόσιν ακούονται πανταχοῦ τοῦ δεξιοῦ πνεύμονος σφίζοντες και βρυχάζοντες ισχυρότατοι, οἱ ὅποιοι, ως και ὁ πόνος εν αίσθάνεται ὁ άρρωστος κατά τὰς βιαίας εισπνοάς, έμποδίζουσι τὴν λεπτομέρεστέραν τοῦ θώρακος εξέτασιν.

Αἱ δονήσεις της φωνῆς φαίνονται έντονώτεροι πρὸς τὰ δεξιά. Ἀπὸ τοῦ έτέρου πνεύμονος οὐδέν τὸ παρὰ φύσιν.

Τὸ ήπαρ άρκούντως έξογκωμένον, και ὁ σπλήν ὀλιγώτερον.

27 Ὀκτ. — Θερμοκρ. 40°, 8. Ὁ πόνος ήλαττώθη κατά τι τῇ έπιθέρσει άμικτηρῶν πικυῶν. Ἡ αὐτῇ τῶν πτυέλων κατάστασις. Οἱ ήχώδεις βόγγχοι έπιμένουσι' κατά δὲ τὸν βήχα ακούονται ελίγοι, αλλά σαφῶς εὐδικριτοι τρίζοντες πρὸς τὰ κάτω και έξω της θήλης τοῦ μαστοῦ. — Ἐσπέρας. 40°, 5.

28 Ὀκτ. — Θερμ. 39°, 5. Εἰς τὰ άνωτέρω προσετέθη και μικρὰ άμβλύτης κατά τὴν βίσιν τοῦ πνεύμονος πρὸς τὰ ὀπίσω. Ακούονται πάντοτε ελίγοι τρίζοντες και ελαφρὸν φύσημα πρὸς τὰ πρόσω. Πρὸς τὰ ὀπίσω σφίζοντες και βρυχάζοντες. — Ἐσπέρας. 40°.

29 Ὀκτ. — Ἡ αὐτῇ περίπου κατάστασις. Θερμ. πρωτῆ 40°. — Ἐσπέρας 40°, 1.

30 Ὀκτ. — Θερμ. 39°, 8.

31 Ὀκτ. — Θερμ. 39°. Κατά τὴν βίσιν τοῦ πνεύμονος πρὸς τὰ ὀπίσω και κατά τὴν ματχαλιαίαν γραμμῇ μέχρι της δ'. περίπου πλευρᾶς τῇ έπικρούσει ήχος τυμπανικός και μεταλλικὴν έξων άπήχησιν. Τῇ άκρόσσει πρὸς τὰ ὀπίσω έξασθενήσις τοῦ άναπνευστικοῦ ψιθυρίσματος, πρὸς τὰ πρόσω παχείς υγροί βόγγχοι. Πτύελα άφθονα, έξώδη, ήμιδικρανή και μετέτε περιέχοντα αίμα.

1 Νοεμβρ. — Θερμ. 38°, 1.

Ἀπὸ της 2 μέχρι της 5 Νοεμβρίου ἡ θερμοκρασία διετηρήθη σταθερῶς κάτω τῶν 38°. Οὐχ' ήττον ἡ γενικὴ κατάστασις τοῦ άρρώστου δέν έβελτιώθη σπουδαίως. Ὁ πόνος δέν έπαυσεν έντελῶς, ἡ δύσπνοια εξηκολούθει εισέτι ως και ὁ βήξ. Τὰ δὲ στήθοσκοπικά φαινόμενα διέμενον άμετάβλητα.

6. Νοεμβ. — Τὸ δεξιὸν ήμιθωράκιον προπετέστερον τοῦ άριστεροῦ, και αἱ δονήσεις κατ' αὐτὸ ήλαττωμέναι. Ἡ καρδία πάλαι ελίγον πρὸς τὰ έξω τοῦ άριστεροῦ μαστοῦ. Πρὸς τὰ ὀπίσω από της γωνίας της ώμοπλάτης και κάτω ήχος στομαχικός' πρὸς τὰ πρόσω άμβλύτης καθ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ θώρακος. Τῇ άκρόσσει ὀπίσω έλλειψις τοῦ άναπνευστικοῦ ψιθυρίσματος' έμπρὸς άμφορικὴ άναπνοή και βόγγχοι παχείς και υγροί. Πτύελα άφθονα και καθαρῶς σχεδὸν πυώδη.

Τὰς ακολούθους ήμέρας ἡ δύσπνοια ήξήσεν έπλήρου δὲ ὁ άρρωστος καθ' έκάστην δύο περίπου δοχετα πύου καθαροῦ και μὴ κακῶς ὄζοντος. Καθημένου τοῦ άρρώστου καθ' ὅλην τὴν προσθίαν τοῦ θώρακος έπιφάνειαν πρὸς τὰ δεξιά ἡ έπικρούσις ήτο άμβλύεια, κατακλινομένου δὲ ὕπτιου τυμπανική. Πρὸς τὰ ὀπίσω έλλειψις της άναπνοῆς' πρὸς δὲ τὰ πρόσω ὅτε μὲν οὐδέν ήκούετο, ὅτε δὲ άμφορικὴ άναπνοή και βόγγχοι σπηλαιώδεις.

Ἀπὸ της 8 Νοεμβρίου ἡ θερμοκρασία έκυμαίνετο μεταξύ 38° και 39°.

Ἀπὸ τῆς 14 Νοεμβρίου ἡ δύσπνοια ἠΐξησεν ἔτι μᾶλλον· ὁ ἄρρωστος διήρχετο πάσας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καθήμενος ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ. Τὰ πτύελα κατέστησεν ἀφρονώτερα. Ἡ ἀμβλύτης ἐξέλιπε σχεδὸν ἀπὸ τοῦ προσθίου μέρους τοῦ θώρακος, ἀντικατασταθεῖσα ὑπὸ ἤχου τυμπανικοῦ. Τῇ δὲ 17 Νοεμβρίου ἀπεβίωσεν ὁ ἄρρωστος αὐτόχρημα ἀποπνεύσει καὶ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς διατηρῶν τὴν δικίωσιν καθάρην.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐπαρουσίεζε δυσπραγίαν καὶ οὐδῆμα κατὰ τὸ δεξιὸν ἦμισυ τοῦ προσώπου.

Νευροψία. — Κατὰ τὴν νεκροψίαν, γεννημένην τὴν ἐπιούσαν, εὐρέθη τὸ ἦπαρ σπουδαίως ἐξωγκωμένον καὶ ὑπερχυμικόν.

Ὁ σπλῆν ἐξωγκωμένος ἐπίσης.

Κατὰ τὴν διένοιξιν τοῦ δεξιοῦ ἡμιθώρακιου εὐρέθη τοῦτο κατὰ μέγα μέρος κενόν, εἰς δὲ τὸ κατωφρέστερον αὐτοῦ μέρος ἐνέχον περὶ τὰς 3 λίτρας πύου κιτρινοῦ παχέος καὶ οὐχὶ κικῶς ἔζοντος. Δὲν ὑπῆρχον φευδουμεμβράναι εἰς τὸ κοίλον τοῦ θώρακος.

Ὁ πνεύμων ἀπεωσμένος πρὸς τὴν σπονδυλικὴν στήλην καὶ πεπλατυσμένος κατεῖχεν ἐλάχιστον χῶρον· ἦτο δὲ πανταχοῦ προσπεφυκῶς πρὸς τὰ τοιχώματα τοῦ θώρακος, ὥστε ἀδύνατος κατέστη ἡ ἀπὸ τούτων ἀπόσπασις αὐτοῦ.

Πρὸς τὸ κατώτερον μέρος τῆς ἐξωτερικῆς πεπλατυσμένης ἢ μᾶλλον καίλης κακαστάσεως αὐτοῦ ἐπιφανείας ὑπῆρχε τρήμα ὅσον σκλήρου περίπου τὸ μέγεθος μετὰ χειλέων ἀνωμάλων, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀπίου διὰ τῆς ἐλάχιστης πίεσεως ἐξήρχετο πῦον. Μικρὸν ἀνωτέρω ὑπῆρχον 2 ἢ 3 παρόμοια τρήματα, ἀλλὰ μικρότερα ἀπὸ διλέπτου ἕως πενταλέπτου τὸ μέγεθος. Τὰ τρήματα ταῦτα συγκοινωνοῦντα πρὸς ἄλληλα ἀπέληγον εἰς κοιλότητα τοῦ πνευμονικοῦ παραγγύματος δυναμένην νὰ περιλάβῃ μῆλον περίπου, ἀλλ' ἀκωνόιστον μετὰ τοιχωμάτων ἀνωμάλων καὶ ἀποτελουμένων εἰς ἰσάνην περὶ τὴν κοιλότητα ἕκτασιν ἐκ μεμαλακωμένου καὶ εὐδιερρήκτου ἰστόυ. Εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς κοιλότητος ταύτης παρατηροῦντο ἔχνη πυοφόρου μεμβράνης. Ὁ λοιπὸς πνεύμων ἦτο συμπεφυκωμένος καὶ κρεατώδης τὴν σύστασιν. Ὁ ἀριστερὸς πνεύμων εἶχε κατὰ φύσιν· οὐδαμοῦ δὲ παρατηρήθησαν φυματίαι. (ἀκολουθεῖ)

**ΤΡΕΙΣ ΠΕΡΙΗΓΩΣΕΙΣ ΑΝΑΚΟΛΛΗΣΕΩΣ
ΑΚΡΩΤΗΡΙΩΝ ΜΕΛΩΝ.**

ὑπὸ Δ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΛΟΥ (ἐν Κεῖρω).

Ὁ Κ. Δ. Σ. Ταμπανόπουλος, βοηθὸς τῆς ἐν Ἀθήναις χειρουργικῆς κλι-

νικῆς, δημοκτεῶν ἐν τῷ Γαλιεῷ εσκατιστικῇ ἐκθεσιν· τῶν ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ νοσηλευθέντων τραυματικῶν κατὰ τὸ ἀπὸ Ἰουνίου 1883 ἕως τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1884 ἰένικύτιον χρονικὸν δικάστημα, μνημόνευει (ἐν φύλ. 0', σελ. 112) καὶ Ἰπαλοῦ τινος, δὴ δὲ ἀποτηθέντος· τευχίου τοῦ κατωτέρου χεῖλου· ἰκανῶς ἐπίσημον, ὅπερ ὅμως ὁ πάσχων δὲν ἐννεύει εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου γένηται ἀπόπειρά τις πρὸς ἀνακόλλησιν αὐτοῦ δι' ἀγωγῆς καταλλήλου, ἐρῶς δὲ ὑπομνησκει ἐν παρεκβάσει, οὐ στοι- αὐτῇ ἀνακόλλησις ἀποτηθέντων ἢ ἐντελῶς ἀποκεχωρισμένων μορίων εἶναι πλέον ἀποδείξιμη διὰ πειραμάτων δικρῶν κατονομαζομένων τῆς Ἑσπερίας χειρουργῶν, πικροῦρων καὶ δύο ἡμερῶν πικροδείγματα ἀνακόλλησεως δικτύου, διὰ λεπτοῦ μόλις μίσχου πρὸς τὴν λοιπὴν χεῖρα συνεχρῶν, ὧν τὸ ἕτερον ἀντίχειρι, τῇ τοῦ Κ. Ἀρεταίου Ἑσκα- πείας ἀνακόλληθέντος.

Ἐπειδὴ καὶ τοιαῦτα κλινικὰ περιπτώσεις, εἰ καὶ ἀναμφισβήτητοι, εἶναι λίαν σπάνια, καὶ ἐπειδὴ καλὸν εἶναι ν' ἀποθησαυρίζωνται καὶ ἡμε- δαπαί τοιαῦτα περικτηθήσεται, ἵνα μὴ αἰωνίως πτωχὴ καὶ γυμνὴ παρί- σταται ἡ ἐπιστήμη ἐν Ἀνατολῇ, οὔτε ἄσκοπον, οὔτε παράκαιρον θεωρῶ ν' ἀνακαινώσω τρεῖς ἡετικά τοιαῦτάς ἀνακόλλησεως ἀκρωτηρίων τοῦ σώ- ματος περιττατικά. Τούτων ἐν μὲν ἐγνώρισται ἐν Νευπλίω, ὑπὸ τοῦ μακ- κρήτου νομοκτῆρος Ν. Α. Φωτεινοῦ ἱστορηθῆναι μαι τῷ 1850, ἕτερον δ' ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τῷ 1860, ὅπερ πιθανῶς εἶναι αὐτὸ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀρεταίου μνημονευόμενον, ὡς κατωτέρω δηλωθήσεται, καὶ τὸ τρίτον ἐνταῦθα τῷ 1872.

α'. Κηδεῖα μεγαλοπρεπῆς προῦχόντός τινος, οὗ διαφεύγει μοι τὸ ὄνο- μα τῶρα, διήρχετο ἐν Νευπλίω ἡμέραι τινὰ τοῦ 1850 πρὸ τῆς οἰκίας δεκαοκταετίδος νεάνιδος, ἧτις ἔσπευσε, κατὰ τὴν συνήθειαν, εἰς τὸ παρὰ- θυρον ἵνα θεάσθαι τὴν συνοδείαν. Ἀνυψώσασα τὸ ὕψωμα ἐν σπουδῇ, δὲν ἐπρόφρασε νὰ στηρίξῃ αὐτὸ, ἐμπήγουσα εἰς τὴν ἀπὴν τοῦ παρκατάτου τὸ γνωστὸν σιδήριον, οὗτω δὲ, καταπεσὼν βαρὺ, ἐρμητικὸν τὸ ὕψωμα, πρὶν ἢ εἶτι προκύβῃ τὴν κεφαλὴν ἢ νεκρῶς ὀλοτελῶς, ἀπέκοψε τελείως τὸ σαρκώδες αὐτῆς ἀκρωτηρίον, ὅπερ κατέπεσεν εἰς τὴν ὁδόν. Προσθραμύντες εἰς τὸν γενόμενον κρότον οἱ οἰκείοι, εὗρον τὴν νεάνίδα κατακείμενην, λιπ- πύθυμον καὶ αἰματόφυρτον, χυμῶς δὲ μετεκαλέσαντο ἐν σπουδῇ τὸν ἀν- τιπρὸ κατοικοῦντα νομοκτῆ. ἐν τῷ Νικ. Α. Φωτεινόν. Ὡς οὗτος καὶ ἐ- ξετάσας τὸ τραῦμα, εἶ-εν, ὅτι ἔλειπεν ὀλόκληρον τὸ ἀκρωτηρίον, μέγαν δ' ἀναζητήσας αὐτὸ ἐπὶ τοῦ παραθύρου, κατῆλθε δραματικῶς εἰς τὴν ὁδόν, καὶ τὸ ἀνεῖρεν εὐτυχῶς ἔθικτον, εἰ καὶ πολυπληθῆς εἶχε διέλθει· πρὸ μικροῦ ἐκείθεν ἡ νεκροπομπὴς κηδεῖα· ἐπανελθὼν δὲ μετὰ τοῦ πολυτίμου εὐρήματος, προσήρμωσεν αὐτὸ διὰ καταλλήλων ζαφῶν εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἔσχε τὴν ἀριετὸν εὐφροσύνην νὰ εἶδῃ ἐπιτυχάνουσαν τὴν ἀνακόλλη-

σίν του, και να σώση ούτω γενίδια κελήν και άθρον άπό δυσμορφίεσ φο-
βερξ. Η νεάνις έγένετο άκολούθωσ σύζυγος του δικπρεπουσ έκει τότε
δικηγόρου Κ. Μπαλι, και μόλις διακρίνετο επί της βάρσεωσ του άκρορρι-
νίου διακελής, τρίγωνοσ, λεπτή, κανονικωσκή ούλή.

Ε. Τῷ 1860 έν τῷ έξῶ τῶν Ἀθηνῶν συγκροτηθέντι ὑπὸ τοῦ ἀοιδί-
μου Δ. Μπότσαρη στρατοπέδῳ ἐγυμνάσεωσ, ἤλθον εἰς λόγους οἱ τότε
ὕπολοχαγοὶ Βύθ. Χατσηπέτροσ, διαγγελοῦ τοῦ βουιλέωσ, και Δ. Γρίβωσ,
ἐκ τῆσ ἐν Ναυπλίῳ προσελθούσῃσ διλοχίωσ τοῦ πεζικοῦ. Καὶ ἐθεωρήθη
ἀναπόφευκτοσ μὲν ἡ διὰ τῶν ὄπλων διαθέτησισ τῆσ ξιφίωσ, ἀναγκαῖα δὲ
ἡ ἐν ἄλλῳ τόπῳ και χρόνῳ ἐκτέλεσισ αὐτῆσ πρὸσ ἀποφυγὴν αὐλισοῦσκαν-
δάλλου. Συνφωνήθη λοιπὸν νὰ γενήτω ἡ μονομαχίη εἰσ πρώτην ἐκτὸσ τῶν
Ἀθηνῶν συνάντησιν τῶν ἀντιπάλῳν. Ἐπανήλθομεν εἰσ Ναύπλιον μετὰ
τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου και ὁ Κ. Γρίβωσ ἔπαθεν ἡμέραν τινα ἰ-
σχυρὸν ἐκ πτώσεωσ παράρρημα τῆσ δεξιῆσ ἄκρωσ χειρὸσ, ἐκεῖνὸ ἐπακρι-
θῶσ, ἐξ οὗ ἀφωρμήθη ὁ ἀργότερον ἀπικτήσασ τὸν ἀκρωτηριασμὸν τοῦ δε-
ξιοῦ βραχίονόσ τοῦ λευκοῦ ὄγκοσ. "Ἰνεκα τοῦ παραρρήματοσ ἐκείνου ἡ
δεξιὰ χεὶρ ἔμεινεν ἔτι δύσκαμπτοσ, ἀλγοῦσα ἐπὶ πάσῃ κινήσει, και δύσ-
χρηστοσ, ὅτε ἔλαθεν ἐπιστολήν ὁ Κ. Γρίβωσ, δι' ἧσ τῷ ἡγγέλλετο, ὅτι ὁ
Κ. Χατσηπέτροσ ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ προσεχῆ τινα ἡμέραν διὰ τοῦ ἰσθ-
μοῦ τῆσ Κορίνθου, και προσεκαλεῖτο νὰ μεταβῆ εἰσ συνάντησίν του πρὸσ
ἐκτέλεσιν τῆσ μονομαχίωσ. "Ἰνα δὲ μὴ ὑποληφθῆ ὡσ ἀποφεύγων τὴν συν-
άντησιν, ἀπήλθον ὁ Κ. Γρίβωσ εἰσ Κόρινθον και κατέδειξε τῆσ δεξιῆσ τω
τὸ δύτχρηστον. Ἐπειδὴ ὅμωσ ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ δοθῆ ὅπωσ δῆποτε τέ-
λοσ τι εἰσ τὴν πρὸ πολλοῦ ὕφισταμένῃν διαφορᾶν, συνφωνήθη νὰ μονο-
μαχήσωσι διὰ τῶν ξιφῶν και διὰ τῆσ ἀριστερῆσ χειρὸσ, ἀφοῦ ἀμφότεροι
ἐθεσάσισαν ἐπὶ λόγῳ τιμῆσ, ὅτι οὐδέποτε ἠτκήθησαν εἰσ τὴν διὰ τῆσ ἀ-
ριστερῆσ χειρὸσ ξιφομαχίαν. Παρὰδόξωσ δὲ και πᾶνυ δυσεξηγήτωσ κατὰ
τοὺσ πρώτοσ αὐτοὺσ διαξίφισμοὺσ ἡ αἰχμὴ τοῦ ξίφουσ τοῦ Κ. Χατσηπέ-
τρου, διολισθήσασ ἐπὶ τῆσ λαβῆσ τοῦ ξίφουσ τοῦ Κ. Γρίβωσ, ἀπέκοψε τὸν
ἀντίχειρα αὐτοῦ κατὰ τὸ μέσον τῆσ πρώτῆσ φάλαγγοσ εἰσ τοιοῦτον βαθ-
μὸν, ὥστε μόλις γέφυρα τοῦ δέρματοσ τῆσ καλκμιαίωσ ἐπιφανείωσ ἀπέμει-
νε κρατούσᾶ ἔτι τὸν ἀποκοπέντα δάκτυλον. Περικωθεισῆσ οὔτω τῆσ μονο-
μαχίωσ ὁ Κ. Ἀρσταίοσ, τυχὼν νὰ συνταξιδεύῃ μετὰ τοῦ Κ. Χατση-
πέτρου και παρακληθείσ νὰ χρησιμεύσῃ ὡσ ἰατρός τῆσ μονομαχίωσ, ἔγρα-
ψε τὸν δάκτυλον, περιέδεσεν αὐτὸν και ἔττερέωσε προχείρωσ, και ὁ Κ.
Γρίβωσ ἐπανήλθεν εἰσ Ναύπλιον τὸ ἔσπερασ. Προσληθείσ ἀμέτωσ και ὡσ
ἰατρός τῆσ φρουρῆσ και ὡσ φίλοσ στενός, ἐκαθήρσασ τὸ τραῦμα και ἔστε-
ρέωσα τὰσ ῥαφῆσ, ὑπεφῆρμωσα νερθήκιον, και ὑπέβαλα τὸν δάκτυλον εἰσ
τριήμερον ἀδιδάκτοπον κατκαρουνισμὸν ἡροσσεροῦ ὕδατοσ, συνεπιλαμβανομέ-
νου μοι και τοῦ συναδέλφου Κ. Μκνουσάκη. Προληφθεισῆσ οὔτω τῆσ φλεγ-

μονῆσ, ὁ δάκτυλοσ συνεκολλήθη μὲν διὰ τῆσ κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἐνώτεωσ
ἐν τοῖσ κατὰ βάρωσ μέρεσιν, ἐξεπυήθη δ' ὅμωσ και ἐξηλικώθη τὸ δέρμα,
και μόλις μετὰ 40 ἡμέρασ διὰ συντονωτῆσ χρήσεωσ ἐπουλωτικῶν βο-
ηθημάτων ἰάθη ἐντελῶσ, και χρησιμεύει μέχρι σήμερον ὁ δάκτυλοσ εἰσ
τὸν ἐνδοξὸν μονόχειρα.

Πιστεύω δὲ, ὅτι αὐτὴ ἡ περίπτωσισ εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Κ. Τραμπικοπού-
λου ἀναφερομένη ὡσ ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀρσταίου παρατηρηθεῖσα.

γ'. Ἴν ξιφίδι μετὰξὺ παικτῶν ἐνταῦθα τῷ 1872 ὁ ἔτεροσ ἔσχε τὴν
κόγχην τοῦ ἀριστεροῦ ὠτοῦσ κατακοπεῖσασ διὰ μαχαίρωσ καταμεσοῦσ ἀπὸ
τῶν ἄνω μέχρι τῆσ μετόπτοσ τοῦ λοβοῦ, ἐξ οὗ ἀπεκρέματο διὰ στενῆσ
τινοσ γερύρωσ ἀβλαβοῦσ τιμήματοσ. Διὰ λεπτῶν ῥαφῶν και συντόνου ἀντι-
σηπτικῆσ ἀγωγῆσ ἐπέτυχον ἐν ὀλίγῃσ ἡμέρασ τὴν κατὰ πρῶτον σκοπὸν
ἔνωσιν και τὴν ἄνευ δυσμορφίωσ πνευτελή ἔκσιν.

Ταῦτά εἰσι τὰ τρία περιστατικὰ ἀνακολλήσεωσ ἀποτεταμημένων ἀκρω-
τηρίων μελῶν, ἃ συνέτυχόν μοι κατὰ τὴν τριακονταετῆ ἱατρικὴν πρᾶξίν
μοι, και ἄπερ, τῆσ ἀφορμῆσ διαθέτησ ὑπὸ τοῦ νεκροῦ και φιλοπόνου συν-
αδέλφου μοι Κ. Τραμπικοπούλου, ἔκρινε κελον ν' ἀνακοινώσω διὰ τοῦ
Γάλλουσ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν ἐν τῇ Χειρουργικῇ Κλινικῇ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1883
μέχρι τοῦ αὐτοῦ μηνὸσ τοῦ 1884 νοσηλευθέντων τραυματιῶν.

ὑπὸ ΔΟΥΜΗΤΡΙΟΥ Τ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βοηθοῦ τῆσ Χειρουργ. Κλινικῆσ.

(Συνέχει. ὄρα σελ. 217).

Ἐξ ὄλων τῶν συτταθέντων ἐπιδέσμων ἐν τῇ θερραπείᾳ τῶν καταγμά-
των κῆσ κνήμῆσ ὁ πολυτιμὸσ ἐπίδεσμοσ τοῦ Σουλτήτου (Südtel), ἡ
μᾶλλον ὁ ὑπὸ τοῦ Ἴπποκράτου ἀρχικὸσ ὑπὸ τοῦ Σουλτήτου τροποποιη-
θεῖσ, ὡσ ἐξάγεται ἐκ πλείστων χωρίων τοῦ Ἴπποκράτου, μετεχειριζόμε-
νου και τὰσ ταινίωσ εἰσ ἀπλᾶ εἰσ πολλαπλᾶ στρώματα, τοὺσ νῆρθηκασ
κλπ., ὁ ἐπίδεσμοσ οὗτοσ λέγομεν ἐφάνη χρησιμώτατοσ ὡσ συγκρατῶν τὸ
μέλοσ καλῶσ, εὐκόλωσ ἐφαρμοζόμενοσ και ἀλλάσσομενοσ, προλαμβάνων
τὸ σῆμα τοῦ μέλουσ και ἐπιτρέπων τυχούσῃ ἀνάγκῃ τὴν ἐπίβλεψιν
τοῦ μέλουσ ἄνευ μετακινήσεωσ αὐτοῦ. Διὰ και εἶναι ἐκ κοινοτάτῃσ χρήσεσ,
παρὰ τὰσ γενομένωσ ὑπὸ τινῶν ἐπικρίσεσ ἐν τῇ θερραπείᾳ τῶν καταγμά-
των τῆσ τε κνήμῆσ και τοῦ μηροῦ. Κεὶ τινεσ μὲν (Malgaigne κλπ.) ἀντε-

τάξαντο ὅτι ἡ τῶν ταινιῶν πίεσις κατὰ τὸν χρόνον τῆς φλογιστικῆς ἐξοιδήσεως τοῦ μέλους εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος, μὴ δυναμένων τῶν ταινιῶν (ἢτε μὴ χαλαρομένων ἐπαρκῶς καὶ ἀναλόγως τῆ ἐξοιδήσει τοῦ μέλους) νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐξοιδήσιν αὐτοῦ, ὅποτε ἐπέρχεται πλημμυρῆσι περὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ μέλους καὶ τὰ συνεπῆ αὐτῆς. Δικαιῶς ὅμως ἀντιτάσσεται αὐτοῖς, ὑπὸ τοῦ σπουδαιοτάτην μονογραφίαν περὶ τῶν κατὰ γμάτων ἐν τῷ Ἐγκυκλοπαιδικῷ λεξικῷ τῶν Ἴατρ. Ἐπιστημῶν (Encyclopædia medica) κατὰ γράμματα (Τόμ. Δ'. σελ. 87), ὅτι ἡ ἐκ τῆς τοιούτης δυστατολογίαι μεταξὺ τῆς πίεσεως τῶν ταινιῶν καὶ τῆς ἐξοιδήσεως τοῦ μέλους ἐπερχομένη γάγγραινα θὰ συνέβαιεν ἴσως, ἐὰν ὁ ἀσθενὴς, ἐφαρμοσθέντος ἑκαστοῦ τοῦ ἐπίδεσμου, ἐγκατελιμπάνετο ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ εἰς τὴν ἐκτατοτύχην· ἀλλ' ὑπὸ τοιούτου; ὅρους καὶ ἐπίδεσμοι συνιστάμενοι ἐκ νεφθῆκων μόνον καὶ προσκεφαλίων, στήριζόμενοι διὰ 3 δεσμιῶν δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν γάγγραιναν, ἐὰν μὴ χαλαρωθῆ ἐπιστάτης τῆς ἐξοιδήσεως καὶ γαγγραινῆς, ἥτις ἐν τῇ ἀρχῇ ὅλα κῦτῆς προαγγέλλεται ὑπὸ πόνων σφοδρῶν, πυρετοῦ καὶ λοιπῶν συμπτωμάτων, ἀγόντων τὸν ἱατρὸν εἰς τὴν ἐπισκόπησιν τοῦ πάσχοντος μέλους. Πρὸς ἐπίρρωπιν τῶν τοῦ Dulore ἐπιχειρημάτων ἀναφέρομεν ὅτι ἐν τῇ χειρ. κλινικῇ ἐνθα ἰδιαζόντως ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπίδεσμος τοῦ Σκυλτήτου μεθοδικῶς ἐφαρμόζεται ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου καθηγ. κ. Ἀρεταίου ἐπὶ τῶν ἀπλῶν κατὰ γμάτων τοῦ τε μικροῦ καὶ τῆς κνήμης, οὐδὲν οὐδέποτε δυσάρεστόν τι φαινόμενον οὔτε ἀρχικῆς οὔτε ἀκολούθου υπερμέτρου πίεσεως ἐπὶνεγκε. Πολλάκις ὅμως δυστυχῶς, τὸ μὲν ὡς ἐκ τῆς ἀρχικῆς πλημμυρῆσι καὶ υπερμέτρου πίεσεως τοῦ μέλους διὰ νεφθῆκων ὑπὸ ἱατρῶν μὴ τηρούντων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ κῦτῶν τὰς καὶ ἀπὸ τοῦ Ἱπποκράτους (σχυρούτας ἔτι συμβουλάς (εὐρίδαι μὲν οὖν, μὴ πιεῖσιν δὲ κάττα), τὸ δὲ ὡς ἐκ τῆς μὴ ἐν κεντρῷ τῆς φλογιστικῆς ἐξοιδήσεως χαλαρώσεως τοῦ ἐπίδεσμου, ἐπῆλλον δυσμενέστατα ἀποτελέσματα μεγάλως τὴν ἡμετέραν ἐπιστήμην καταισχύνοντα. Καὶ νῦν δ' ἔτι θύμα τοιούτης περιπτώσεως νοσηλεύεται ἐν τῇ χειρ. κλινικῇ νεανὴς παθοσὰ κατὰ γμα ἀπλοῦν τοῦ πήχεως, μετὰ δὲ 3 ἡμέρας γάγγραιναν ἐκτατόν (necroticatio) ὡς ἐκ τῆς ἀρχικῆς υπερμέτρου πίεσεως ἢ ἐκ τῆς μὴ χαλαρώσεως τοῦ ἐπίδεσμου κατὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς φλογιστικῆς τοῦ μέλους ἐξοιδήσεως. Πῶν ἡ ἀσθενῆς, ἐφαρμοσθέντος ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ μομοποιηθέντος ἀντιβραχίου καὶ ἀκρας χειρός, βραίνει καλῶς, ἐπουλωμένου ταχέως τοῦ κολοβώματος.

Ἄλλοτερον πλεονέκτημα τοῦ ἐπίδεσμου τοῦ Σκυλτήτου κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Βογοῦ, εἶναι ἡ διὰ τῆς (ὑπὸ τῶν ταινιῶν) πίεσεως τοῦ μέλους ἀπολαμβανομένη κατάπαισις τῆς ἐρεθισματικῆς, συγκρατομένης οὕτως εἶπειν τῶν μυῶν, καὶ ἡ ἀρτις εἰς συστολῆς αὐτῶν, τῆς μεγάλως

τὴν πώρωσιν τῶν κατὰ γμάτων ἐπιπρεζύουσι, ὡς τοῦτο καὶ ἐκτέτην ἢ περὶ ἀποδείκνυσιν.

Καὶ ὁ Lugouest δὲ, ὁμιλῶν περὶ τῶν ἐπίδεσμων τούτων, λέγει ὅτι εἰσι μέτριοι μὲν ὡς πρὸς τὴν μεταφορᾶν τῶν τραυματιῶν, ἐξίστεται δὲ καὶ ἀπλημμελεῖς ὡς ὁριστικοὶ ἐπίδεσμοι· ἐπιτρέπουσι τὴν ἐξέτασιν τοῦ μέλους, τὴν ἐπίδεσιν τῶν τραυμάτων, εἶνε δ' ἐφαρμοστικοὶ ἐν οἰοδῆποτε χρόνῳ τοῦ κατὰ γματος, ἰδίᾳ μάλιστα μετὰ τὴν τῶν φλογιστικῶν φαινομένων.

Ὁ Sedillot εὐρίσκει πλεονεκτήματα ἐν τῷ ἐπίδεσμῳ τοῦ Σκυλτήτου· ἂν ἐξασφαλίζει, ὡς λέγει, τὴν ἀκίνησιν κατὰ τὰς ἐπίδεσεις, πευκλῶς παρασκευάζεται καὶ ἐφαρμόζεται, δύναται νὰ συσπυρῆ καὶ σχληρωθῆ κατ' ἀνάγκην, στήριζαι καλῶς τὰ κατεκτότα ὅτι καὶ κεντρῶς εὐχερῆ τὴν μερικὴν τῶν ὑπὸ αἵματος ἢ πύου βερυπκιμένων ταιμιῶν ἀνακένωσιν. Ἐλέος ὁ ἐπίδεσμος αὗτος τοῦ Σκυλτήτου εἶναι σήμερον παρὰ τὰς γενομένας ἐπικρίσεις ἐκ τῶν εὐχρηστότερον.

Τὰ ἐπιπεπλεγμένα κατὰ γματα 3 τῶν ἀριθμῶν, προσελθόντα, ἐκτὸς τοῦ πρώτου, εἰ ἐλάττωσιν τροχῷ ἀμάξης ὑπὲρ τὴν κνήμην, ἠδρενὸν ἐκ τῆ μεσσητι αὐτῆς.

Ὁ πρῶτος τῶν ἀσθενῶν 35ετῆς κτίστης, ἐξολισθήσας ἐξ ὕψους 6 μέτρων καὶ κατὰ πρῶτον ἐπὶ σωροῦ λίθων μετηνέχθη εἰς τὴν χειρουργικὴν κλινικὴν, φέρων κατὰ τὴν μετότητα τῆς κνήμης κατὰ γμα ἐγκύριον ἐπιπεπλεγμένον, μετὰ τραύματος ὅσον δακτύλου περιπού το μῆκος. Ὁ ἀσθενὴς τὰς πρῶτας ἡμέρας, ἐφαρμοσθείσης τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου καὶ τελέντος τοῦ μέλους εἰς ἀκίνησιν δι' ἀλλοκονάρθηκος, βραίνει καλῶς, μετρίως καὶ ποτε ἰσχυρότερον πυρέσσων μετ' ὀλίγον δὲ προσεβλήθη, ἢτε οἰνοπάτης ὦν, ὑπὸ τρομώδους παραπροτύνης τῶν μελύτων (lithæmia tremens rotatorum) ἀνευ πυρετοῦ, οἷσι σπανιώτατα ἐπέρχονται κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ περιγράφαντος αὐτὴν Dupuytren· κατὰ τὴν διάρκειαν τούτης ὁ ἀσθενὴς παρελήρει ἡμέρα, ἀνεζήτει νὰ λύτῃ καὶ ἔλυεν ἴσως τὸν ἐπίδεσμον αὐτοῦ, εἶχε δὲ καὶ δικφόρου παροισθήσεις· ἐξέφαζε τέλος φέβους περὶ κλοπῆς τῶν υποδημάτων του ἢ δολοφονίας. ἐτὰ 5 ἡμέρας τῆ χρήσει οἰνοπνεύματος καὶ οἴνου εἰς ἰσχυρὴ δόσιν, ἢ κλοπῆ αὐτῆ παρῆλθεν, ὁ δ' ἀσθενὴς μετὰ μακρῶν νοσηλείων, καὶ ἦν ἐξείρεσις τοῦ ἐνκπολειφθέντος συνεπέξ τοῦ κατὰ γματος νεκρώματος ἔργου, ἰάθη τελῶς ἀνευ βραχυτύτης τοῦ σκέλους.

δεύτερος τῶν ἀσθενῶν τῶν ἐπιπεπλεγμένων κατὰ γμα φερόντων ἦν 40ῆς περιπού τὴν ἡλικίαν, κατὰ γμα παθὼν τοῦτο δι' ἐλάττωσιν τροχῷ ἀμάξης ὑπὲρ τῆς κνήμην αὐτοῦ· ὁ ἀσθενὴς μετηνέχθη διὰ φορείου εἰς τοσοκομετόν φέρων κατὰ τὴν κνήμην κατὰ γμα ἐπιπεπλεγμένον διὰ δύο ὡμάτων ὅσον διλέπτου τοῦ μέγεθος· ἢ αἰμορραγίαν ἦν ἀρετή τὸ

μέλος· ἐπιλύθη ἀντισηπτικῶς· ἐπετέθησαν ψυχρὰ καὶ ἐταποθετήθη εἰς αἰ-
λακονάρθηκα πρὸς ἀκίνησιν. Ὁ ἀσθενὴς μετὰ τρίμηνον νοσηλείαν κατ'
ἣν ἐπῆλθον σφοδρὸς πυρετός, ἐρυσίπελας, ἀποστήματα, σπαρμοὶ μυελῶ
τοπικοί, γνωστοὶ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἴπποκράτους, ἰάθη, ἐξῆλθε δὲ τοῦ νοση-
κομείου στηριζόμενος ἐπὶ βραχίονων. Ἐκτοτε δὲν ἐπανείδομεν αὐτόν,
ἐμάθομεν ὅμως ὅτι βραδίξει καλῶς καὶ ἐργάζεται.

Ὁ τελευταῖος τῶν ἀσθενῶν τούτων, 20ετής, σπουδαστής, πάσχων ἐκ
μελαγχολίας, ἐμφεῖς εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, κατ' ἣν στιγμήν
ἐπανήρχετο ἡ κινήσιμος μηχανὴ (locomotive) ὑπέστη σημαντικὴν κατ'
ἄλλω τὸς κνήμας τραῦμα· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ἡ βλάβη ἦν σχετικῶς
μετρωιέρας, ἀποτελοῦσα ἐπιπεπλεγμένον κάταγμα τῶν ὀστέων (κνήμιαδων)
μετὰ μικρᾶς συνθλάσεως τῶν μαλθακῶν μορίων, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἡ
βλάβη ἦν μείζων, ἀποτελοῦσα συντριβὴν τῆς κνήμης κατὰ τὴν μεσότη-
τα αὐτῆς τοιαύτην, ὥστε τὸ κάτωθεν τῆς τραύσεως μέρος συντηρεῖται πρὸς
τὸ λοιπὸν σκέλος διὰ μίσχου στενοῦ ἐκ δερματος μόνον, οἱ μὲν ἦσαν συν-
τετριμμένοι καὶ πολτώδεις, παρασχίδες ὁστέινι διέσχίζον αὐτοῦ, ἀέ-
ρες δὲ, τένοντες διεραγμένοι, ὁστά, αἷμα καὶ χυμὸς ἀπετέλουν φρικτὴν
σύμπλεγμα. Ὁ ἀσθενὴς ἦν ὄλιγος ἔξαιμος, κάτωχρος, ψυχρὸς καὶ ἀπαθής.
Φυσικωτάτη ἔνδειξις ἦν ὁ διπλοὺς τῶν κνήμων ἀκροτηριασμός, ὅστις ὡς
ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀσθενοῦς καταστάσεως μικρὰς ἐπιπέλας πρὸς σωτηρίαν
αὐτοῦ παρεῖχεν.

Ὁσθεν 1.) περίπου ὦραν μετὰ τὸν τραυματισμὸν ἐνηργήθη ὑπὸ τοῦ
καθηγητοῦ κ. Ἀρεταίου ἀκροτηριασμός τοῦ κατωτέρου τριτημορίου τοῦ
μηροῦ (καθόσον ἡ ὀλίγη τῶν μαλθακῶν μορίων προσβῆαινε μέχρι αὐτοῦ)
καὶ τοῦ ἀνωτέρου τριτημορίου τῆς κνήμης, νεκρωθέντος ἐλαφρῶς τοῦ ἀ-
σθενοῦς, ἀπαθέστατα δὲ ὑποστάντος τὴν διπλὴν ταύτην ἐγχείρησιν. Κατὰ
τὴν ἐγχείρησιν μεγίστη ἐδόθη φροντίς, ἵνα οὐδεμίαν ἀπώλειαν αἵματος ἐ-
πισυμβῆ τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπετεύχθη.

Ὁ ἀσθενὴς διήλθε τὴν τῆς ἐγχειρήσεως ἡμέραν ἀνήσυχος, ἦν ψυχρὸς
ἐνίοτε ἀπαθής, ἐδυαπνέει τὴν δευτέραν ὁ ἀσθενὴς εὐρίπτετο ἐν τῇ αὐτῇ
ἀπαθείᾳ καταστάσει, εἶχε δὲ θερμοκρασίαν ὑποφυσιολογικὴν 35,6 τὴν
κατὰ ἐλάχιστα ἐκοιμήθη.

Τὴν ἐπομένην διατέλει πλειότερον ἀπαθής, ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ τὴν
36,5, ἡ αὐτὴ γενικὴ κατάστασις. Μετὰ μεσημβρίαν ὁ ἀσθενὴς περιήλθεν
εἰς τέλειον κῶμα, ἐν ᾧ καὶ ἐτελεύτησεν. — Ὁ θάνατος προήλθεν ἐκ τῆς
τραυματικῆς καλουμένης προσβολῆς (choe traumatica).

Τελευτώντας τὰ περὶ τῶν ἐπιπεπλεγμένων κατὰ γμάτων ἀναφέρων ὅτι
ἡ γενομένη εἰς ταῦτα θεραπεία συνίστατο εἰς τὴν ἀντισηπτικὴν ὑστη-
ρῶς ἐπίδεσιν τοῦ κατεαγότου μέλους καὶ τοποθέτησιν αὐτοῦ ἐπι-
τευσίν τῆς μεγάλως τὴν συμπύρωσιν εὐδοκιάζουσῆς ἀκίνησις τὸς αὐ-

λακωτῶν καρθῆκων, οἵτινες ἐν πικρῶν προστίθεμεν ὅτι ἦσαν γνωστοὶ ἐν
τῇ θεραπείᾳ τῶν κατὰ γμάτων τοῦ τε μηροῦ καὶ τῆς κνήμης καὶ τῷ Ἴπ-
ποκράτει, συνιστῶντι ἵνα οὗτοι μακροὶ ὄντες ὑποδέχωνται ὀλόκληρον τὸ
σκέλος ἀπὸ τοῦ ἰσχύου μέχρι τοῦ ἄκρου ποδός, διότι οὕτω τὴν ἀκίνη-
σιν ἀπεργάζονται, ἄλλως βλάπτουσι· συνιστᾷ δὲ καὶ τὴν παρεθέσιν
μαλθακῆς οὐσίας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ μέλους, ἵνα μὴ τοῦτο ἐλκῆται.

ζ. Κατάγμα τῆς ἐπιγονατίδος.

Δύο τοιαῦτα κατάγματα εἶδομεν θεραπεύομενα ἐν τῇ Κλινικῇ, ὧν τὸ
ἕτερον ἦν διπλοῦν ἀμφοτέρω ἦσαν ἐγκλίσιμα τὴν διεύθυνσιν, προσελθόντα
ἐκ πτώσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μετὰ δύο σχεδὸν μῆνας τῇ ἐφαρμογῇ κα-
ταλλήλου ἐπίδεσμου¹⁾ καὶ τῇ ἡσυχίᾳ τοῦ μέλους ἀπέβησαν καλῶς, οὐδε-
μίαν δυσκολίαν περὶ τὴν βᾶδισιν καταλιπόντα. Σημειωτέον ὅτι συνεπω-
ρώθησαν τὰ ὀστά δι' ἐνώδους ἰστού ἀνευ συμπαλήσεως, τῆς ἀθρόωσως
τοῦ γόνατος.

η. Κατάγματα τοῦ ἄκρου ποδός.

Τὰ ὑπὸ θεραπείαν τεθέντα τοιαῦτα κατάγματα, δύο τὸν ἀριθμὸν, ἐπι-
πεπλεγμένα, ἀπέληξαν εἰς ἴκσιν. Τὸ πρῶτον τούτων ἐπὶ τριηκονταετοῦς
ἀνδρός, προήλθεν ἐκ πτώσεως ἀφ' ἱκανοῦ ὕψους ἐπὶ τὸν πόδα, ἠδραυε δὲ
ἐπὶ τοῦ ἀστραγάλου, οὗτινος τμήμα κυβοειδές ὅσον μικροῦ κάρου τῆ μέ-
γθους εἶχε προπέσει τοῦ τραύματος.

Ὁ ἀσθενὴς ἐν μεγάλῳ πυρετῷ καὶ ἱκανῇ πυήσει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας
διελθὼν, προσβλήθει δὲ καὶ ὑπὸ ἐρυσιπέλατος, μετὰ ἐξάμηνον νοσηλείαν
ἐξῆλθε τοῦ Νοσοκομείου, φέρων μόνον μικροὺς σπριγγώδεις καὶ ἐλάχιστα
πυορροῦντας δύο πόρους. Ἰς τὸν ἀσθενῆ τοῦτόν ἐναπελείφθη μικρὰ χλω-
λότης. — Ἐκτοτε δὲν ἐπανείδομεν αὐτόν.

Ὁ δεύτερος τῶν ἀσθενῶν ἔφερε κάταγμα τῆς πτέρνης μερικόν, τοῦτέ-
στιν ἀπόσπασιν τεμαχίου πεταλοειδοῦς αὐτῆς μετὰ ὀλίγης τῶν μαλθα-
κῶν μορίων εἰς ἔκτασιν παλάμης περίπου. Ἡ τραῦσις αὕτη ἐπῆλθε συνε-
πέλα συνθλίψεως τῆς πτερνικῆς χώρας ὑπὸ τοῦ τροχοῦ σιδηροδρομικῆς
ἀμάξης. Καὶ ὁ ἀσθενὴς οὗτος τῇ χρήσει τοῦ δικροῦ θερμοῦ λουτροῦ
τοῦ Laugenbeck καὶ τῇ ἀντισηπτικῇ εἴτα θεραπείᾳ μετὰ μικρὰ νο-
σηλείαν ἰάθη τελείως.

1) Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἐφημερεύθησαν δύο σπληνία ἀνωθεν καὶ κάτωθεν
τῆς ἐπιγονατίδος, στηριχθέντα διὰ ταινιῶν κολλητικοῦ ἐμπλάστρου καὶ θαυῶν ἐπι-
νεμήσεων ἐπίδεσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἐξάρθρωμα τραυμάτιον. (Luxationes).

Τῶν ἐξάρθρωμάτων τούτων προσφάτων καὶ πεπικαιωμένων, ἔτινα εἰς λίαν σπάνιν ἐν σχέσει πρὸς τὰς λοιπὰς τρώσεις (πρὸς τὰ κτύματα φερ' εἶπετι ἐν ἀνκλογίᾳ 1 : 8 ἢ 10 κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Nois καὶ Malgaigne), πολλὰς περιπτώσεις εἶδομεν ἐν τῇ χειρὶ κλινικῇ. Τὴ συνηθέστερα τούτων ἦσαν τὰ τοῦ βραχίονος· κατὰ δεύτερον δὲ λόγον τὰ τῆς κῆτις σκευῆς, τοῦ πήχεως (ἐν πεπικαιωμένον) καὶ μηροῦ. Ἐκ τῶν φερόντων ὅμως ταῦτα ἀσθενῶν, εἰς μόνον ἐνοσηλεύθη ἐν τῇ κλινικῇ, οἱ δὲ λοιποὶ κἀταστασσομένων τῶν ἐξάρθρωμάτων ἀνεχώρουν, μὴ ἀπαιτούσης ἄλλως τῆς πενήτητος τῶν τῆν ἐν τῇ κλινικῇ νοσηλείᾳ αὐτῶν.

Ὁ μόνος λοιπὸν νοσηλεύθεις τοιοῦτος ἀσθενῆς, 70ετής περίου τῆς ἡλικίας, ἔφερεν ἐξάρθρωμα τοῦ δεξιῦ μηροῦ εἰλεακόν, (πρὸς τὰ ἔνω καὶ ὀπίσω) πρὸ 20 ἡμερῶν, συνεπέλα πτώσεως ἐπὶ τὸν πόδα κατὰ τὸν σεισμὸν τῆς Χίου. Ἐξετάσαντες τὸν ἀσθενῆ, μὴ χρησιμοποιοῦντα τὸ πάσχον σκέλος, εὑρομεν τὸ σκέλος μικρότερον κατὰ 7 ἑκατοστ., ἐστραμμένον λιχωρῶς πρὸς τὰ ἔσω, τὸν ἀντίστοιχον γλουτὸν ἰσχυρῶς ἐπλημένον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μηρικοῦ ἐκτὸς τῆς κατύλης εἰς τὸν ἐξωτερικὸν εἰλεακὸν βόθρον, ἐνῶ ἐκινεῖτο παρὰ γούτα ἐλαφρὸν κριγμὸν, ὅστις κάλλιστα ἠδύνατο νὰ συγκρίσῃ τὴν νόσον, ὡς ἐκ τῆς ἀχρηστίας, τῆς βραχυτύτης τοῦ μέλους, τῆς πρὸς τὰ ἔνδον στροφῆς τοῦ σκέλους, πρὸς κἀταγμῶν, καθύστερον ἐνίοτε ἢ διαγνώσεις τοῦ εἰλεακοῦ ἐξάρθρωματος ἀπὸ τοῦ ἐσωθλακίου κατὰ γματος τοῦ μηροῦ εἶναι ἀρκούτως δύσκολος.

Τὴν ἐπομένην τῆς εἰς τὴν κλινικὴν εἰσόδου τοῦ ἀσθενοῦς, ἐγένετο διὰ τῆς τὸ πρῶτον ὑπὸ Δ. Ραιῦ ἐφαρμοσθελαίας τροχαλίας παρὰ τοῦ ἀξιώτιμου καθηγητοῦ κ. Ἀρεταίου εὐχερέστατα ἢ κατὰ τάξιν, ἢ δ' ἀσθενῆ μετὰ τινῶν ἐβδομάδων ἀποθεραπεύειν, ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου βαδίζων καλῶς.

ΜΟΡΦΙΝΟΜΑΝΙΑ.

(Συνέχεια· ὄρα σελ. 205).

Ἡ διὰ τῆς βαθμιαίας τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου διακοπῆς ἔκκει ἐπίρχειται μὲν βραδύτερον, ἀλλ' εἶναι ἀσφαλεστέον, ἢ δὲ θεραπεία ἤττον διὰ τὸν πάσχοντα κινδυνώδης εἶναι μᾶλλον εὐκολος καὶ εὐχάριστος διὰ τὸ αὐτὸν καὶ τοὺς περὶ αὐτόν.

Τούτου τεθέντος ἴδομεν τίνι τρόπῳ δέον ἢ ἐν λόγῳ θεραπεία νὰ ἐφαρμόζηται, διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ ὁ ἰατρὸς τί ὀφείλει νὰ πράττῃ (καὶ ἐνταῦθα ἐγκεῖται τὸ μέγξ τῆς ἐπιστήμης μυστήριον), ἀλλ' ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ τίνι τρόπῳ ὀφείλει νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν τοιάδε ἢ τοιάδε θεραπευτικὴν ἀγωγὴν· ἢ γινώσκῃ δὲ αὐτὴ ἐξηγεῖ ἐν τῇ θεραπευτικῇ τὰς μεγάλας πρακτικῶν τινῶν ἰατρῶν ἐπιτυχίας, οἵτινες ἐπιτυχάνουσιν εἰς τὴν θεραπείαν διὰ φαρμάκου τινός, διὰ τοῦ ὁποίου ἕτεροι ἀποτυγχάνουσιν· τὸ φάρμακον καὶ ἢ ἐνέργεια αὐτοῦ εἶναι τὰ κῆτά, ἢ τὸς τῆς χρήσεως διαφέρει.

Εἰς τὴν θεραπείαν τῆς μορφινομανίας διὰ τῆς βαθμιαίας τῆς χρήσεως τῆς μορφίνης διακοπῆς δέον νὰ ἐλαττοῦται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἢ ὀσείς τοῦ δηλητηρίου ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐνέσεων· ἐν ἀρχῇ δὲ δέον νὰ ἀντικαθίσταται ἢ μορφίνη ὑπὸ τοῦ ὀπίου ἢ τοῦ θηβαϊκοῦ βάμματος ἔσω διδομένων. Πρὸς ἀντικατάστασιν δὲ τῆς ὑπὸ τῆς χρήσεως τῆς μορφίνης προκαλουμένης ἐγκεφαλικῆς διεγέρσεως προσφέρονται τοῖς πάσχοντι τονωτικὰ καὶ διεγερτικὰ, ὡς τέτον, καφέες, οἰνόπνευμα εἰς ματρίας ὀσείς· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖται μεγάλη ἐκ μέρους τοῦ ἰατροῦ προσοχὴ μὴ μεταβάλλῃ ποσείαν ὀ πᾶσχων, μεταπέτη δηλονότι ἀπὸ τῆς μορφινομανίας εἰς τὸν οἰνοπνευματισμὸν. Ἐπὶ ἀϋπνίας, ἢν οἱ πάσχοντες πολλὰς ἐπικαλοῦνται ὀπω, ἐπαπέλωσιν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν διὰ μορφίνης ἐνέσεων, κῆναι ἢ χλωριῶχη, τὸ βρωμιοθρον κάλιον, τὸ χλωροφόρμιον κλ. Ἐπίσης ἐνδείκνυται ἢ ὑδροθεραπευτικὴ καὶ τὰ χλιαρὰ λουτρὰ. Αἱ ὑποδὀσειαι δι' αἰθέρος ἐνέσεις ὠφελοῦσιν ἐπὶ μεγάλης τῶν δυνάμεων ἐκλύσεως. Τὰ μάλιστα τὰ κατὰ τῆς θεραπείας ἀποτελέσματα ἐπίδοθητ ἢ τοῦ πάσχοντος δίκαια, αἱ ἀσκήσεις καὶ αἱ διασκεδάσεις. Ἐν γένει ἢ θεραπεία ἐπιτυχάνεται ἀσφαλέστερον καὶ τελειότερον ἐν θεραπευτηρίῳ ἢ κατ' ὀίκον, ὀπότε διαρκεῖ κατὰ μέσον ὀρον περὶ τὰς 80 ἡμέρας, κατὰ γενικὸν δὲ κανόνα ἢ διαρκεῖ αὐτῆς εἶναι ἄλλοτε ἄλλη ἀναλόγως τῆς χρονιότητος τῆς δηλητηριάσεως.

Ἐκ τῶν ἐνέσεων αἱ ὕστατα διακοπόμεναι εἶναι ἢ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐξέγερσιν ἐνεργουμένη, ἢ κατὰ τὸ γεῦμα καὶ ἢ κατὰ τὴν νύκτα, ἢ τις ἔστω ἢ ὕστατη πασῶν. Κατὰ τὸν Landowski εἰς τὰς δι' ἀπλοῦ ὕδατος ἐνέσεις, δέον νὰ προστίθενται σιτάριά τινα θελαίης κινήσεως ὀπως μὴ κατανόησῃ τὸν δόλον ὀ πᾶσχων ἢν ποτε γευθῇ τοῦ ὕγρου.

Ὀὐδὲ σπανίως εἰς ὕστερικὰς γυναίκας ἢ καὶ ἐπὶ νευραλγίῶν, καθ' ὀ δὲ Trousscau μαρτυρεῖ, δι' ἀπλοῦ ὕδατος ἐνέσεις, ἢ καταπέτιον δι' ἄρτου καταπαύουσι καὶ τοὺς ὕστερικοὺς σπασμοὺς καὶ τὰς νευραλγίας, ὡς ἢν οἱ πάσχοντες ἐλάμβανον τὰ δραστηριώτερα τῶν φαρμάκων, ἢ τοιαύτη ὀμως ἀπάτη δὲν εἶναι εὐκολος εἰς τοὺς μορφινομανεῖς, οἵτινες δὲν καθοδηγοῦνται ὑπὸ τῆς φαντασίας· ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἢν ἐπιβάλλει αὐτοῖς ὀργανισμὸς αὐτῶν, τούτου ἔνεκα οἱ τοιοῦτοι πάσχοντες συχνάτα ἀναγινῶ

ρίζοντες τὸν δόλον ἐντόνως διαμικρύνονται καὶ ἐξερθεύονται, ὥστε δύνανται κατὰ τὴν θεραπείαν τοῦ μορφινομανοῦς ὁ ἰατρός ἐπιτύχει νὰ ἐνεργῇ εἰς τὸν πάσχοντα αὐτοῦ ἐνέσεις δι' ἀπλοῦ ὕδατος χωρὶς οὗτος νὰ διαμικρυνῆται δέον νὰ ὑπερβῇ βεβαίαν τὴν ἔκσιν τοῦ πάσχοντος. T.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PIUTES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιο, καὶ Τίτανον. Ὁξειδωμένως ἐνώσεις, Σιδήρον καὶ Μαγγανήσιν Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν ὁμοειδὲς συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοσταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπέστηεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὴν ἀνύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἥττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ εἰς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσης διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἧτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐπίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσαι περὶ τούτου ἀγγελίαι ἴστανται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

KATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία) ὑΠΟ R. SLUTZ.

Πραβενθίσα ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλην τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν εἶναι διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ὀπτου κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιίαν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶ ληψὴν ἀπατῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιίαν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα. Γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑΠΟ DORVAULD.

Ἐκδοσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα. ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐξὲν ὀνοματολογία.

Ἐπίσκειται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

Ἀγγελίαι διὰ τὸν Γαλλὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY, Karakeuy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἰς τὰ ἐν Ἑρῳπῇ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑρῳπῆς καὶ Α-

μερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΦΘΥΝΣΕΩΣ.

Οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κ. συνδρομῆται παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν τὸ ταχύτερον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Δ. Γεωργιαντᾶ. — *Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 3.25 πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. — Ο Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.
DE L'APHASIE
et de ses diverses formes
par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

Παύλου Ἰωάννου. Καθηγητοῦ. — *Ἐγχειρίδιον Χειρουργικῆς.* — Πρὸς χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν πρακτικῶν ἰατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. — Ἀθήναι. — 1884. — Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου Δραχ. 15. — Εὐρίσκεται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ. Κ. Βίλαπεργ καὶ Κ. Μπέκ ὡς καὶ παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλω

Παύλου Ἰωάννου. Καθηγητοῦ. — *Ἐγχειρίδιον συστηματικῆς ἀνατομίας τοῦ ἀνθρώπου.* — Ἔκδοσις Γ'. ἐν πολλοῖς ἐπεξεργασμένη, 1884. Τιμ. Δρ. 20. — Εὐρίσκεται παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλω καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Μπέκ.

Β. Θεοφνίδου. — *Πραγματεία περὶ Ἑλλοδῶν Πυρετῶν.* Ἀθήναι 1885. Τιμ. Δρ. 7. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Μπέκ.

Κ. Κυριαζίδου. — *Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν, ὑπὸ D'Esquie καὶ Picoi, μετὰ φρ.* — Τεῦχος Δ'. 1885. Δρ. 3. Βιβλιοπ. Μπέκ.